

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 585

24 tháng 9 năm 2006

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHẦN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Phân Minh

*Phân minh đời đạo tâm cõi mở
Thức giác chính mình tâm ổn định
Thành tâm tự học tránh sai lầm
Thông qua đời đạo tâm tự đạt*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 09/08/07/2006 đến 15/08/2006

Copyright 2006 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phân câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Qui hội tình người có hữu ích không?
- 2) Thành tâm tu tiến có ích không?
- 3) Thực hành chánh pháp hữu ích không?
- 4) Thực hành quý hơn vàng là sao?
- 5) Pháp phân huyền là sao?
- 6) Ai là sáng suốt còn ai là khờ?
- 7) Học hỏi không ngừng là sao?

<p>1) El Cajon, 9-08-2006 <i>Hỏi : Qui hội tình người có hữu ích không?</i></p> <p>Đáp : Thừa qui hội tình người rất hữu ích</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chánh pháp qui đời đạo Tiến hóa thâm sâu duyên Trời độ Cần khôn qui một sáng suốt tâm Qui nguyên thiên giác tự đạt thành</i></p>	<p>2) Hong Kong, 10-08-2006 <i>Hỏi : Thành tâm tu tiến có ích không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thành tâm thực hành chánh pháp tâm ổn định</p> <p>Kệ: <i>Học hỏi không ngừng tự tiến nhanh Duyên lành tự đạt Trời ban chiếu Qui hội tình người sáng suốt tâm Thực hành chánh pháp tự truy tâm</i></p>
<p>3) Hong Kong, 11-08-2006 <i>Hỏi: Thực hành chánh pháp hữu ích không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành chánh pháp tâm tự đạt</p> <p>Kệ: <i>Khai tâm mở trí thanh tịnh đạt Duyên lành Trời độ tâm đạt pháp Học hỏi không ngừng tâm đạt đạo Trời ban tình đẹp duyên lành tốt</i></p>	<p>4) Hong Kong, 12-08-2006 <i>Hỏi: Thực hành quý hơn vàng là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành tâm tự đạt</p> <p>Kệ: <i>Khai thông trí tuệ tâm thường định Thâm sâu đời đạo hiểu chơn tình Tự sửa chính mình duyên Trời độ Thành tâm tu luyện pháp phân huyền</i></p>
<p>5) Hong Kong, 13-08-2006 <i>Hỏi: Pháp phân huyền là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa pháp phân huyền là tự thức</p> <p>Kệ: <i>Duyên lành khai triển tâm tự đạt Thực hành chánh pháp tâm tự hiểu Qui nguyên thiên giác rõ các miền</i></p>	<p>6) Hong Kong, 14-08-2006 <i>Hỏi: Ai là sáng suốt còn ai là khờ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thành tâm tu sửa sẽ được sáng suốt, không thành tâm tu là khờ</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm tu tiến mình đạo pháp Học hỏi không ngừng tự vượt xuyên Duyên đời duyên đạo là minh triết Thực hành chánh pháp tự đạt xuyên</i></p>
<p>7) Bangkok, 15-08-2006 <i>Hỏi : Học hỏi không ngừng là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa học hỏi không ngừng tự đạt duyên</p> <p>Kệ : <i>Minh tâm kiến tánh bình tâm tiến Thực hành chánh pháp duyên Trời độ Qui hội tình người tâm sáng suốt Thành tâm tu luyện rõ duyên tiền</i></p>	

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hỏi: Tại sao có người mới hành pháp một thời gian ngắn mà được thấy Mậu Ni Châu xuất hiện, có người làm sáu, bảy năm mà vẫn mờ mờ mịt mịt, có phải họ hành pháp không đúng hay không?

Đáp: Cái đó không phải không đúng, là tại vì họ hành, mà nửa hành nửa sửa. Có người họ hành nửa chừng rồi sửa trong cái bán tín bán nghi của họ, đi ở trong cái lý thuyết, lạc ở trong cái lý thuyết rồi họ bỏ phé đường lối thực hành, họ nói tôi làm cái chuyện một tác hơn cái chuyện một li. Nhưng mà họ quên cái chuyện một li này nó sẽ đi tới một thước ở sau này, vì lẽ đó họ chậm, nhưng mà họ thức giác rồi họ sẽ đi tới, họ cần phải làm cái chuyện một li bây giờ hơn là làm cái chuyện một tác, nhưng mà không có kết quả.

Hỏi: Ông Tám có nhận thấy có người nào hành pháp đúng, người nào hành pháp không đúng xin chỉ dùm, kẻ ngồi cong lưng tu hoài mà không được cái gì hết, rồi có người đâm ra thối chí, có người kiếm chuyện nói dóc gạt đời thêm tội lỗi?

Đáp: Bởi vì cái người hành pháp, ở trong đó mỗi người nó có một cái ý chí cương quyết của nó, nó có tiền kiếp nó mới có bây giờ, mà trong đó cái sáng suốt của nó có thể sử dụng bất cứ lẽ lối nào nó có thể sử dụng, mỗi người đều có cái tư ái riêng biệt, bây giờ mình kêu buộc họ trở về như vậy là không bao giờ được. Bởi vì cái pháp lý đặng này nó để tự do, trong lúc đó họ bị đụng chạm là họ thức giác, thức giác rồi là họ tự tu tự giác, nó mau lẹ hơn, mà bây giờ mình điều khiển đi nữa, nó làm tới đó rồi nó không làm, mà chính hằng đêm tôi cũng có đi nhắc nhở nhiều người, rốt cuộc họ cũng bỏ, nhưng mà tôi để thử coi họ bỏ họ có trở lại không? Sau này họ cũng trở lại, họ trở lại họ có lên không? Họ lên rồi họ cũng bị sa ngã một chút, rồi sau này họ lên, mà tính ra nếu mà nhắc hàng ngày họ lại chậm hơn, bởi vì họ bán tín bán nghi, cái vô vi họ không có thấy, trong cái đụng chạm rồi cái thử thách họ đi tới, bởi vì cái thình không bên trên nó trống trải, chiều hướng nào nó cũng có thể đi được hết, khi mà luồng điện nó xuất phát đi ra được rồi, chỗ nào nó cũng đi được, nó tưởng là nó đắc. Nhưng mà đặng này chỉ nhắc nhở hằng tuần vậy thôi, đó kêu bằng giúp đỡ đi lên, nhưng mà cái tâm con người nó bị đụng chạm rồi nó mới thức giác, cái đó nó nắm được trăm phần trăm.

Tuy là nó không có kết quả mau lẹ cấp tốc, nhưng mà kết quả đó nó đạt được chắc chắn không có thay đổi nữa. Cho nên ai tu cũng mau mắn hết, tôi ngồi cong lưng tôi tu hoài, không phải ngồi hoài mà thành Phật, ngồi lâu mà thành Phật, nhưng cái trí ý của tôi khai thác lấy tôi để đi lên, tôi ngồi trong nhà mà tôi quên tôi. Tôi ngồi tôi nói chuyện với ai mà tôi không thấy tôi, không có thấy cái bản thể này nữa, lúc đó tôi mới đi tới cái vô tư, cái gì tôi cũng thấy chứ không có cái gì hết.

Mà nói lý thuyết lung tung rốt cuộc không có được đâu, nó tai hại cho người đó, rồi chính người nói láo đó họ biết, họ thức giác nói: “Thôi tôi không nói nữa, tôi chỉ lo tu”, mà không cho họ đụng chạm họ uất ức họ nói: “Tôi coi biết bao nhiêu kinh sách, cái lý nó hay, tại sao không cho tôi phổ biến cho thiên hạ?...”. Trời cấm cản không được đừng nói chuyện người truyền pháp. Để cho họ nói thỏa mãn, họ đụng chạm rồi họ thấy con tim họ chưa có kết quả, họ mới dẹp: “Thôi tôi phải đi trở lại trong cái thực trạng”. Không phải nói bậy rồi có hại, nói bậy đó rồi sau này nó mới thức giác, nó bị xiết, bên pháp lý này nó sẽ bị cái phản động lực rất mạnh của đối phương chạy tới, nó làm cho mình thức giác. Trong cái trầm luân khổ ải nhiều kiếp làm con người, rồi thì nó phải gặp cái chuyện đó, và chúng ta phải sửa lần từng li từng tí ở trong cái cơ giới huyền vi Phật pháp, chứ không phải trong cái cơ giới của người thế gian tạo bằng máy móc được. Thành ra phải để tự do phát triển, bị đụng chạm rồi mới thức giác.

THƠ

ĐẠI HỘI VINH QUANG

ĐẠI HỘI VINH QUANG BẠN TRỞ VỀ
NGƯỜI NÀO TÂM TÁNH CÙNG VUI GHÊ
NHIỀU HUYNH TỰ CHẾ IN RA PHÁP
DANH GIÁ CÓ GÌ PHẢI THÍCH MÊ
NIỆM PHẬT CHÍNH MÌNH LY NGHIỆP QUÁ
ĐỪNG NÊN LẬP VỊ BẠN CƯỜI CHÊ
LỜI THẦY DẠY BẢO THEO DÒNG NƯỚC
BỜ TÁNH SI MÊ ĐỊA NGỤC KÊ
NGÀY.29.8.2006 NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG
=====

PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN

PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN DIỆT TÂM MA
HÍT THỞ KHÍ THANH GIẢI TRƯỚC TẢ
CHON KHÍ ĐIỀU HÒA SANH NỘI TỨC
TINH BA HỘI TỰ HÓA HẢ SA
MÙI HÔI BẢN THỂ DẪN TIÊU MÁT
THANH LỘC XÁC TRẦN TÁNH SÁNG RA
PHÁ CHẤP TÂM HÒA XÂY DỰNG TIẾN
KHÔNG NGỪNG HỌC HỎI ĐẠO THẮNG HOA
NGÀY.28.8.2006.NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG
=====

LẠY KIẾNG VÔ VI

BUỔI SÁNG THƯỜNG NGÀY TÔI LẠY KIẾNG
NĂM MƯƠI LẼ BÁI XUA LƯỜI BIẾNG
ĐIỀU HÒA BẢN THỂ MẠCH LƯU THÔNG
THÓAT KHỎI ĐÊM ĐEN TỪ HỒ GIẾNG
TIẾP ĐẾN SOI HỒN ĐỂ ĐỊNH TÂM
THẦN KINH ÔN ĐỊNH KHÔNG XAO XUYẾN
DI ĐÀ THƯỜNG NIỆM ĐỂ KHAI MINH
GIÚP ĐỠ NHÂN SINH ĐỒNG NHỊP TIẾN
NGÀY.27.8.2006.NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG
=====

TÂM LINH TỰ CỨU

TU HÀNH TỰ CỨU TÂM LINH
MÔN SINH PHÁP LÝ TỰ MINH NỘI LÒNG
SIỀNG HÀNH ĐỂ TRỞ VỀ KHÔNG
THAM MÊ VẬT CHẤT LÒNG DÒNG ÍCH CHI
NƠI GƯƠNG THẤY TÔ QUY Y
NGÀY ĐÊM NIỆM PHẬT TỪ BI GIÚP ĐỜI
TỰ TU TỰ TIẾN TỰ RỜI
THỰC HÀNH MỚI THẤY TÌNH TRỜI BAO LA
TU HÀNH DIỆT BỎ CÁI TÁ
KHIÊM NHƯỜNG LẬP HẠNH THEO CHA TRỞ VỀ
ĐỪNG QUÊN ĐẠI NGUYỆN LỜI THỀ
DỪ CHỖ KHÓ NẠN ĐAO KẼ CÙNG TU
KIÊN TRÌ HÀNH PHÁP CÔNG PHU
PHÁ MÊ PHÁ CHẤP PHÁ MÙ NỘI TÂM
KHÔNG CÒN TẠO NGHIỆP SAI LẦM
VUN BÔI DỪNG CHỈ TRUY TÂM ĐẠO TU
XÁC TRẦN CỐ GẮNG TRỪNG TU
THÓAT DÒNG TỤC LUY AN DƯ CỎI TRỜI
QUA RỎI GIÁC MỘNG TÌNH ĐỜI
TỪ ĐÁY ĐỌAT TUYỆT MỘT THỜI TRÁI NGANG

NGÀY.26.08.2006 NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG

=====

Điển dĩ lên

Ung dung phúc hậu người vô vi
Anh sáng từ bi mắt sáng mi
Lững lững lơ lơ đời náo nhiệt
Bay bay tỉnh lặng nụ cười hi
Lang thang vũ trụ muôn màu sắc
Anh lữ vu vợ hôn vĩa đi
Đom đóm lập lòe vô tận điển
Lung linh bí ẩn lạ lùng chi
5 Thành củ chi 15-9-2006
=====

Thiền ca lắng thân lặng lòng

Từng bước phù trầm
Thiền ca vang vọng
Bâng khuâng tâm hồn
Am gổ non xanh
Hồ nước trong xanh
Trắng vàng long lanh
Nhất thiết giai không
Suối nguồn vô vi
Một niềm vui mới
Ngày vui bất tận
Anh mắt nụ cười
Rong chơi đó đây
Một phút rong chơi nơi bến tục
Ngàn năm quên mất nẻo về tiên
Soi hồn kim cổ ai ngồi đấy
Cây đa bến nước con đò nhỏ
Mong manh trăng sáng soi giếng mò
Trôi đi dòng đời trong vô tận
Năm tháng cuối đời người viễn xứ
Thế giới ba ngàn đầy đọa mãi
Phù vân cõi tạm tự gạt mình
Rong ruổi cuộc chơi mới nữa vơi
Suy tư phóng túng nguồn căn cội
Pháp du chút lửa điển trời cao
Lắng thân tặng lòng thiền ca dịu
Vượt qua chính mình lên trời cao ...
5 thành củ chi 16-9-2006

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1. Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ ông NGUYỄN VĂN NHẠC là cha của bạn đạo Nguyễn Văn Ân và Nguyễn Thị Kim Trọng, đã từ trần vào lúc 0giờ 45 sáng ngày 07-08-2006 (nhằm ngày 14 tháng 7 năm Bính Tuất), tại phường Hiệp Bình Phước, Quận Thủ Đức, TP. Hồ Chí Minh. Hướng thọ 86 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

TĐ. PN, ngày 10-08-2006.

2. Hướng Tâm Cầu Nguyện,

Được tin trẻ, xin yêu cầu quý bạn đạo Vô Vi hướng tâm cầu nguyện cho nhà biên khảo Đào Mộng Nam được siêu sinh tịnh độ.

Ông nguyên là giáo sư Hán văn tại Đại Học Văn Khoa Sài Gòn (trước năm 1975), đã hợp tác với Hội Ai Hữu Vô Vi Hoa Kỳ để giúp dịch thuật 4 cuốn sách mà ông đã in Vô Vi tại Nam California ấn hành dưới đây:

- 1) Địa Ngục Du Ký (1982)
- 2) Thiên Đàng Du Ký (1983)
- 3) Nhân Gian Du Ký (1984)
- 4) Luân Hồi Du Ký (1985)

Giáo Sư Đào Mộng Nam sinh năm 1940 và đã từ trần ngày 26 tháng 8 năm 2006.

Cầu xin sự soi sáng, diu dắt và hướng dẫn của khối Cộng Đồng Vô Vi để mong hương linh của giáo sư Đào Mộng Nam được siêu sinh tịnh độ.

Hội Ai Hữu Vô Vi Hoa Kỳ xin thông báo.

NHẮC ĐẾN ĐẠI HỘI THIÊN CA HỘI TỰ VINH QUANG 2006 TẠI BANGKOK:

Quý bạn đạo có thể theo dõi Đại Hội Thiên Ca 2006 Hội Tự Vinh Quang qua đài phát thanh VOA vào ngày thứ bảy 23/9/06, lúc 10:00 giờ tại VN, và ngày hôm sau thì được đưa lên mạng lưới : www.voanews.com/vietnamese, dưới tiết mục: “Nghệ Sĩ & Đời Sống” do sự tường thuật của ký giả Trường Kỳ. Ông là Biên Tập Viên Văn Nghệ của Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ (VOA).

Bài này cũng sẽ được đưa lên các đài phát thanh, báo chí khác tại Bắc Mỹ và TiVi Tuần San tại Úc Châu như một sinh hoạt hằng năm của cộng đồng Vô-Vi tại hải ngoại.

Xin kính mời các bạn theo dõi và nhớ đón nghe.

Trân trọng kính mời

Vô-Vi Multimedia Communication